09/04/2020

Ο Μητροπολίτης Μόρφου θα επικοινωνήσει ξανά μετά το Πάσχα

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Μόρφου

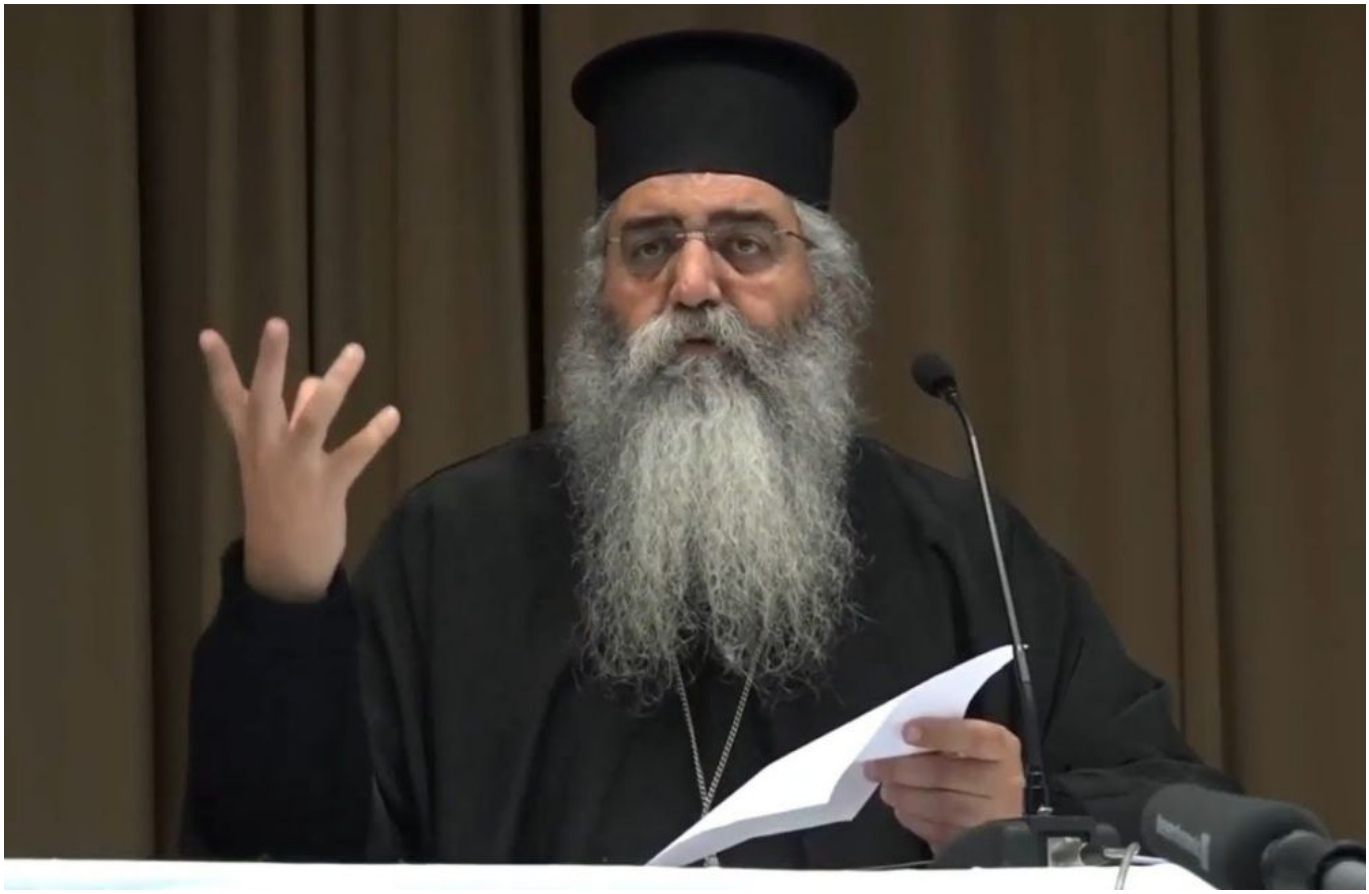

«Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία, καὶ στήτω μετά φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήινον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω˙ ὁ γάρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς˙ Προηγοῦνται δὲ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφείμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον˙ Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» (Χερουβικὸς ὕμνος Μεγάλου Σαββάτου, ἦχος πλ α΄).

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος θα επικοινωνήσει ξανά με το ευσεβές πλήρωμα μετά το Πάσχα. Μέχρι τότε μιλούν οι μεγάλες ημέρες που έρχονται, καθώς αναφέρει η Ιερά Μητρόπολη.

Ακολουθεί το Κήρυγμα του Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου. *Η αγία Μαρία η Αιγυπτία απαντά στον Κίσινγκερ το 2020.* (Των θυρών κεκλεισμένων, Πεδουλάς 5.4.2020):

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά.

Έτη πολλά και ευλογημένα. Μας αξίωσε η χάρις του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού και πάλι να είμεθα εδώ στον ομώνυμο ιερό ναό του, στην υψηλή κώμη του Πεδουλά, από την οποία ο Σταυρός εκπέμπει την αγιαστική του ενέργεια σε όλη τη Μαραθάσα γη, σε όλη τη Μητρόπολη της Μόρφου, σε όλη την ευλογημένη αγία νήσο της Κύπρου και εις τον κόσμο άπαντα.

Εάν κάτι έχομε ανάγκη στις μέρες μας είναι την αγιαστική δύναμη του Τρισαγίου Θεού, που κάθε εποχή έχει ανάγκη, «ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ». Σε κάθε εποχή, σε οποιονδήποτε χρόνο, καιρό και τόπο, αυτό που έχομε ανάγκη εμείς οι θνητοί άνθρωποι είναι την αγιαστική δύναμη του Σώματος και του Αίματος Αυτού που νίκησε τον θάνατο, τον διάβολο και την αμαρτία. Του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του Θεού Πατρός και του Αγίου Πνεύματος. Της Αγίας Τριάδος. Αυτή είναι η μόνη αλήθεια, η Τριαδική Αλήθεια.

Η σήμερον εορτάζουσα αγία, η οσία μητέρα ημών Μαρία η Αιγυπτία, αυτό μας υπενθυμίζει. Αυτή που γνώρισε τες ηδονές του κόσμου τούτου στο έπακρον, όσο λίγοι άνθρωποι στην εποχή της. Αυτή που γνώρισε στην πιο αμαρτωλή διάσταση που μπορεί να γνωρίσει άνθρωπος τη σαρκική ηδονή. Αυτή που και πλούτο, άμα ήθελε, με τόσους πολλούς εραστές μπορούσε να τον έχει, εκεί στην Αίγυπτο που ήταν. Δόξα, δεν νομίζω να μπορούσε να είχε. Τι δόξα να έχει μια πόρνη, μια νυμφομανής πόρνη; Αυτή, λοιπόν, απαρνήθηκε και τες ηδονές της σαρκός και τον πλούτο και τη δόξα του κόσμου τούτου. Και πότε τα απαρνήθηκε; Όταν θυμήθηκε ότι εκτός από σώμα έχει και ψυχή. Θυμήθηκε ότι είναι άνθρωπος. Δεν είναι ζώο! Και έχει ψυχή αθάνατο, που δεν έχει θάνατο.

Τότε πήγε στα Ιεροσόλυμα εκεί που νικήθηκε ο θάνατος, εκεί που νικήθηκε η αμαρτία, εκεί που νικήθηκε ο διάβολος, εκεί που έγινε η μάχη των μαχών, την οποία γιορτάζουμε μία φορά το χρόνο, το Άγιο Πάσχα. Και η Εκκλησία μας, μας προετοιμάζει με μακράν νηστεία την οποία διανύομε με πολλές-πολλές ακολουθίες, προσευχές και Λειτουργίες. Μας προετοιμάζει με τη Μεγάλη Εβδομάδα που όλοι την αναμένουμε και την προσδοκούμε για να νικήσουμε και εμείς σε αυτή τη μάχη των μαχών μαζί με τον Νικητή του θανάτου, τον δικό μας θάνατο. Για να νικήσουμε και εμείς μαζί με τον Νικητή της αμαρτίας, τη δική μας αμαρτία. Για να νικήσουμε και εμείς μαζί με τον Νικητή του διαβόλου, τους ποικίλους διαβόλους

και πειρασμούς που μας πειράζουν και μας οδηγούν πολλές φορές σε πτώσεις βαριές.

Η αγία Μαρία η Αιγυπτία, ας ήταν και πόρνη, θυμήθηκε ότι έχει αυτή την αθάνατη ψυχή που θέλει όλα αυτά που προαναφέραμε και τότε πήγε στα Ιεροσόλυμα. Αλλά, για να λάβεις αγιότητα βίου υπάρχουν και κάποιες προϋποθέσεις, που δεν είναι πολλές. Ένα θέλει ο Θεός για να κάμει τα δικά Του μεγάλα βήματα. Ένα δικό μας, μικρό-μικρό βηματισμό, μέσα στην καρδία... Εκεί γίνονται οι βηματισμοί του Αγίου Πνεύματος. Θέλει από μας μετάνοια. Να μετανιώσουμε για τα πάθη μας και τα λάθη μας. Για τα αμαρτήματά μας. Είτε είναι κληρονομικά είτε επίκτητα. Και για να το δείξει τούτο της αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας ο Τριαδικός Θεός μας, τί έκαμε; Ενώ όλοι περνούσαν ελεύθερα από τη μεγάλη πύλη εκεί του μεγάλου ναού της Αναστάσεως, άγγελος Κυρίου την εμπόδισε την Μαρία να εισέλθει στον ναό. Τρεις φορές αποπειράθηκε να μπει, αλλά ένοιωθε μια αόρατη δύναμη να την σπρώχνει πίσω. Και τότε συνήλθε και κατάλαβε. Για να μπαίνει τόσος κόσμος και να του επιτρέπει ο Θεός να προσκυνά και εμένα να μη μου επιτρέπει, είναι για τες μεγάλες μου αμαρτίες. Και πήγε πού; Στη μάνα του ελέους. Στην Παναγία μας.

Είχε μια εικόνα, λέει, ψηφιδωτή, έξω του ναού στην αυλή. Και πήγε μπροστά στην Παναγία και της είπε, «σε παρακαλώ, συγχώρα με. Παρακάλεσε τον Υιό σου να με συγχωρέσει. Να με αφήσει να εισέλθω να προσκυνήσω τον Πανάγιο Τάφο Του, τον Τίμιο Σταυρό Του, την αγία Του Ανάσταση». Δηλαδή τι παρακάλεσε; Να κάμει Μεγάλη Βδομάδα, να κάμει Ανάσταση, να κάμει Πάσχα. «Και εγώ Παναγία μου, της λέει, όταν με αφήσεις να κάμω Μεγάλη Βδομάδα, να κάμω Πάσχα προσκυνώντας τα άγια Πάθη, τον Σταυρό, τη λόγχη, τον τάφο, τα σύμβολα αυτά της νίκης, τότε, θα πάω στην έρημο. Εκεί θα δώσω όλα μου τα νιάτα, όλο το υπόλοιπο του βίου μου στη μετάνοια. Εκεί θα μετανιώσω για μια-μια αμαρτία που έκαμα». Και η Παναγία την πληροφόρησε στην καρδία της ότι έγινε δεκτή η πρώτη αυτή μετάνοια της και εισήλθε εις τα Άγια. Προσκύνησε τον Τίμιο Σταυρό, τον Πανάγιο Τάφο, τον ναό της Αναστάσεως.

Κι όταν εξήλθε του ναού πήγε στα της φροντίδας του σώματος, όχι τα της αμαρτίας, αλλά της μέριμνας. Πήγε στον φούρναρη των Ιεροσολύμων και αγόρασε δύο ψωμιά και με αυτά πήγε πέραν του Ιορδάνη, στην ενδοτέρα, στη βαθύτερη έρημο. Εκεί που είναι τα λιοντάρια... Οι ύαινες για να είμαι ακριβής. Και έζησε σαράντα και πλέον χρόνια... Μέχρι που ήλθε ο άγιος Ζωσιμάς και γνωρίστηκε μαζί της. Κι αφού του εξομολογήθηκε όλη της ζωή της του είπε, «την επόμενη χρονιά, αββά Ζωσιμά που θα έρθεις, ένα θέλω από σένα. Θέλω να κοινωνήσω το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Αυτού που νίκησε την αμαρτία, τον θάνατο και τον διάβολο». Και πήγε την επόμενη χρονιά ο άγιος και την κοινώνησε και μετά τον αξίωσε ο

Θεός να την ενταφιάσει, διότι στη συνέχεια κοιμήθηκε και έγινε η μεγάλη οσία Μαρία η Αιγυπτία.

Η δε Εκκλησία της αφιέρωσε μία ολόκληρη Κυριακή να την τιμούμε ιδιαιτέρως, ενώ έχει και τη δική της ημέρα που εορτάζεται που είναι η πρώτη Απριλίου. Και γιατί έχει και τη δική της Κυριακή, την Κυριακή Ε' των Νηστείων. Γιατί; Γιατί η πρώην πόρνη της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου έγινε υπόδειγμα, όχι πορνείας, όχι αμαρτίας αλλά μετανοίας. Και όταν ο άνθρωπος μετανοήσει, ο Χριστός είναι χουβαρντάς. Πρώτα στέλνει το Πνεύμα το Άγιο που καθαρίζει τον άνθρωπο και την καρδία του, φωτίζει τον νου του και μετά έρχεται ο Ίδιος σε αυτή την καθαρά καρδία και κατοικεί ως Φως. Φως ο Πατήρ, Φως ο Λόγος. Φως και το Άγιο Πνεύμα. Και μετά μαζί με το Άγιο Πνεύμα ο Χριστός παίρνουν τον άνθρωπο στην αγιότητα του Θεού Πατρός. Έτσι γνωρίζει την Αγία Τριάδα η κάθε μετανοούσα ψυχή.

Η αγία Μαρία είναι ένα τρανταχτό παράδειγμα ανθρώπου που γνώρισε την αμαρτία. Γνώρισε όμως και τη μετάνοια. Που κατάλαβε ότι το συμφέρον της το πραγματικό είναι να ζήσει αιώνια. Όχι λίγα χρονάκια όπως-όπως εδώ σ' αυτή την πρόσκαιρη ζωή. Κατάλαβε ότι είναι αθάνατος πολίτης ο άνθρωπος του ουρανού. Και ο ουρανός δεν είναι ένας χώρος που είναι πάνω από το στερέωμα που βλέπομε το έναστρο βράδυ και το καταγάλανο πρωινό. Όχι. Ο ουρανός είναι ένας άλλος τόπος, που μάλλον είναι άλλος τρόπος ύπαρξης. Αθάνατης ύπαρξης, που δεν έχει θάνατο, που δεν έχει πειρασμούς, που δεν έχει κόπο, που δεν έχει θλίψη. Αλλά ζωή, χαρά, ειρήνη και απόλαυση του Τριαδικού Φωτός ατελεύτητο. Που δεν τελειώνει ποτέ δηλαδή.

Έξυπνη η οσία Μαρία, το κατάλαβε τούτο. Τώρα εμείς τι καταλαβαίνουμε. Ακόμα και εμείς που είμαστε μέσα στα εκκλησιαστικά πράγματα, ένας Θεός ξέρει; Το ζήτημα δεν είναι τι καταλαβαίνει το μυαλουδάκι μας, που έχει περιορισμένες δυνατότητες. Το ζήτημα είναι τι καταλαβαίνει η καρδιά. Πονεί για τα πάθη της; Για τα λάθη της; Πονεί; Μια πονεμένη καρδιά δεν μπορεί να μην τη δει ο Θεός. «Καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει» (Ψλμ. 50,19). Ο Χριστός το είπε και ο Θεός δεν λέει ψέματα…

Σήμερα στον κόσμο μας υπάρχει πόνος και φόβος πολύς. Άδειες Εκκλησίες με ελάχιστους πιστούς, επειδή έτσι λέει το διάταγμα του Καίσαρος για έναν ιό, που στη χειρότερη των περιπτώσεων μπορεί να προκαλέσει σωματικό θάνατο. Και έρχεται ο Χριστός σε λίγες μέρες μέσα σε χλευασμούς, μέσα σε συκοφαντίες, εμπτυσμούς, μαστιγώματα και ραβδισμούς και προδοσίες πολλές ακόμα και από αυτούς τους μαθητές Του, και μας λέει, «έρχομαι για σας». Για να σας μάθω ότι διά του Σταυρού φτάνομε στην Ανάσταση. Σταυρώστε τον εαυτό σας, σταυρώστε τις επιθυμίες σας, σταυρώστε τους λογισμούς σας. Αυτό σημαίνει Σταυρός. Αν

έρθει και καμιά ασθένεια κάμετε την υπομονή. Και αυτή είναι για ωφέλεια σας αιώνια, αθάνατο. Και αν έλθει και προσφυγιά, αν έρθει και φτώχεια, αν έρθει και συκοφαντία κάμετε υπομονή. Αλλά μια υπομονή για την υπομονή είναι πολύ δύσκολη υπόθεση. Δεν αντέχεται. Όταν όμως κάμνεις υπομονή για την αναμονή του Χριστού, αντέχεται. Δίνει δύναμη ο ίδιος ο Χριστός. Στέλνει το Πνεύμα το Άγιο και μας ενδυναμώνει και μας μαθαίνει να αναμένουμε τον Χριστό να έλθει «ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς».

Το σημερινό Ευαγγέλιο τι λέει; Άρχισε, λέει, να λέει ο Κύριος στους μαθητές Του τα «μέλλοντα συμβαίνειν». Που μερικοί, όταν ακούν κάποιους αδελφούς μας να μας λεν τι πρόκειται να συμβεί στο άμεσο ή στο απώτερο μέλλον λεν, «μα γίνεται να λέτε προφητείες»; Λες και η προφητεία εξέλειπε μαζί με τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης. Μα ο ίδιος ο Χριστός έχει το προφητικό αξίωμα και το μοιράζεται με τους ανθρώπους της μετανοίας και, μας άφησε και εμάς, μέσα από τους αγίους Του και τους συγχρόνους και τους παλαιοτέρους, να ξεύρομε τα «μέλλοντα συμβαίνειν». Όχι με λεπτομέρειες. Αδρομερώς. Μόνον τα αναγκαία.

Δεν ξέραμε, ότι θα γίνει μεγάλος πόλεμος στη Συρία και δεν θα σταματά; Μας το είπαν οι σύγχρονοι άγιοι. Δεν ξεύρομε ότι, μετά από αυτό τον πόλεμο η Ελλάδα μας προς στιγμής θα πεινάσει; Και ξεκίνησε αυτή η δοκιμασία. Δεν ξέραμε ότι θα διαλυθεί η Σοβιετική Ένωση; Και συνέβη. Ότι θα διαλυθεί η Γιουγκοσλαβία; Τα έλεγε σε μας και σε πολλούς άλλους ο άγιος Παΐσιος με λεπτομέρειες. Δεν ξεύρομε ότι θα διαλυθεί ακόμη και αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση και ύστερα η Τουρκία, θα τεμαχιστεί, για να είμεθα ακριβείς, θα σμικρυνθεί. Και αυτά ποιοι τα είπαν; Αυτοί που μιμήθηκαν τον Χριστό μας είπαν τα «μέλλοντα συμβαίνειν», για να μην είμεθα κουτάβια τυφλά μέσα στα ποικίλα γεγονότα που έρχονται και που μερικά ήλθαν. Δεν μας είπαν για τις ασθένειες; Ήδη αυτό που ζούμε είναι μία κατασκευασμένη από τους ανθρώπους ασθένεια μεγαλοποιημένη από τις μεγάλες δυνάμεις, για να κάμουν το κουμάντο που θέλουν στους φοβισμένους και αδύναμους ανθρώπους.

Και διαβάσαμε, ψες, αυτό τον δεινόσαυρο της διπλωματίας, τον Χένρι Κίσινγκερ, που οι Κύπριοι δεν μπορούν να τον ξεχάσουν. Δεν δικαιούμεθα και δεν πρέπει να ξεχάσουμε ποτέ αυτή την αλώπεκα της διπλωματίας που εξ αιτίας και αυτού, είμεθα πρόσφυγες ακόμα. Αλλά δεν θα είμαστε για πολύ ακόμα. Και είπε. Ψες τα είπε. Το πρόβλημα, λέει, της πανδημίας, μας δείχνει ότι τα έθνη, τα κράτη δηλαδή, δεν μπορούν να το λύσουν. Πρέπει, λέει, να παραιτηθούν από την εξουσία τους οι κυβερνήσεις των εθνών και να δημιουργηθεί μία παγκόσμια κυβέρνηση, ένα παγκόσμιο όραμα. Τώρα που έκαμαν την παγκόσμια ανηθικότητα, ηθική με νόμους, με βούλα δηλαδή... Τώρα που κατάστρεψαν την πλειοψηφία της νεολαίας. Τώρα που ενέσπειραν το φόβο στην τρίτη ηλικία και η μεσαία ηλικία, η ηλικία μας

δηλαδή, αδημονεί σε έναν τόπο και σε έναν τρόπο πολύ σκοτεινό... Ξαφνικά θα έλθουν ως σωτήρες κι ως φωστήρες. «Εγώ σε έκτισα φούρνε μου, εγώ να σε χαλάσω». Αυτό μας λέει. Μας έκτισαν το φούρνο για να καιγόμεθα από τους πειρασμούς που αυτοί έβαλαν μέσα μας, που δυστυχώς και εμείς τους δεχτήκαμε και αυτό είναι το δικό μας λάθος. Εγκαταλείψαμε την παράδοση της αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Την παράδοση της μετανοίας δηλαδή. Εγκαταλείψαμε τον πόθο της αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας, που ήταν πόθος αθανασίας, αγιότητας. Και όταν μας βρήκαν αδύναμους σέρβιραν και τον ιό αλλά φαίνεται τους ξέφυγε. Και τώρα, μέσα σ᾽ αυτό τον πανικό θέλουν να δημιουργήσουν μια παγκόσμια κυβέρνηση με ηλεκτρονικές ταυτότητες, με δικό τους χρήμα που δεν θα έχει καθόλου σχέση με το χρήμα που έχομε μέχρι τώρα. Θέλουν να κάμουν έναν κόσμο ανελευθερίας και ηλεκτρονικής παρακολούθησης. Να πέσει δηλαδή ο άνθρωπος στην κατάσταση του δούλου και του ζώου. «Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς» (Ψλμ. 48,13). Εκεί θέλει να οδηγήσει τα πράγματα η Νέα Τάξη πραγμάτων που έχει καταντήσει αταξία, νέα αταξία.

Όμως, το σημερινό Ευαγγέλιο, μας λέει ότι δεν θα τα καταφέρουν. Δεν έχουν μόνο αυτοί σχέδια. Σχέδια έχει και Αυτός που δημιούργησε τον κόσμο. Ο Χριστός δεν έχει κρυφά. Μυστήρια έχει. Μυστικά δεν θέλει να έχει. Και είπε, «καὶ τῇ τρίτη ἡμέρα ἀναστήσεται». Αυτό είναι το μέλλον μας. Η Ανάσταση είναι το μέλλον μας. Τι λέμε στο Πιστεύω; «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Το πιστεύουμε; Το προσδοκούμε; Το θέλουμε; Το ποθούμε; Εάν αυτό το θέλουμε, το προσδοκούμε, το θέλουμε, το πιστεύουμε, τότε να είστε βέβαιοι ότι όλα αυτά τα σχέδια της νέας αταξίας του Χένρι Κίσινγκερ και των λοιπών μαθητών του, θα καταπέσουν. Και έχει σχέδιο ο Χριστός. Όταν δει μετάνοια μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, όλων των καλοσυνάτων ανθρώπων της γης και πόθο αγιότητας ιδιαιτέρως στους Ορθοδόξους που έχουν το πλήρωμα της αληθείας, τα πολλά προφητευμένα δεν θα γίνουν. Θα γίνουν ολίγα. Τα άκρως απαραίτητα για να ολοκληρωθεί ο κύκλος της επί γης ιστορίας. Η Παναγία και οι άγιοι τώρα περιφέρονται στη γη και ζητιανεύουν από εμάς πόθο αγιότητας, πόθο μετανοίας. Για να εισαγάγουν αυτόν τον πόθο στον Κύριο της ζωής και του θανάτου τον Αναστάντα Ιησού. Αυτός είναι το μέλλον. Αυτός είναι ο βέβαιος νικητής. Όλα τα άλλα είναι προσωρινές ολιγόχρονες μικρές περιπέτειες που πρέπει να γίνουν, «δὴ ταῦτα πάντα γενέσθαι», για να έλθει η νίκη της Αναστάσεως.

Με αυτές τις σκέψεις, με αυτά τα αισθήματα που το σημερινό Ευαγγέλιο μας ενέπνευσε και η σήμερον τιμώμενη από την Εκκλησία οσία Μαρία η Αιγυπτία, μοιράζομαι μαζί σας, με εσάς τους ολίγους που με βλέπετε και τους πολλούς-πολλούς που θα μας ακούσουν, αυτή τη μικρή αγωνία αλλά και τη μεγάλη χαρά και προσδοκία του Αναστάντος Ιησού.

Και κάτι ακόμα που το σημερινό Ευαγγέλιο λέγει να προσέχουμε για να μην μεγαλοπιανόμαστε. Πήγαν, λέει, οι δύο από τους δώδεκα μαθητές Του, οι υιοί του Ζεβεδαίου ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης ο Θεολόγος και του είπαν, «σε παρακαλούμε, θέλουμε ένα χατίρι από Σένα. Θέλουμε ένα ρουσφέτι από Σένα». «Τι θέλετε»; Τους είπε. «Όταν θα δοξασθείς, θέλουμε, ο ένας να καθίσει εκ δεξιών Σου και ο άλλος στα αριστερά Σου». Ήθελαν δηλαδή δόξα. Και τους είπε ο Χριστός κουνώντας το κεφάλι. «Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Δεν είναι όποιος θέλει, αλλά όποιος ετοιμάστηκε μέσα στην καρδιά του να του δοθεί αυτό». «Οἷς ἡτοίμασται».

Τώρα λοιπόν, δεν είναι ώρα για να ψάχνομε πρωτοκαθεδρίες. Ούτε τα έθνη, ούτε τα κράτη, ούτε οι λεγόμενες μεγάλες δυνάμεις ή οι δεύτερες δυνάμεις ή τα μικρά κράτη. Τώρα είναι ώρα μετανοίας. Τώρα είναι ώρα να ανοίξουμε την καρδιά μας και να δει ο καθένας το προσωπικό του ιστορικό. Και όταν δώσουμε την καρδιά μας εις τη μετάνοια, τότε θα συμβεί αυτό που λέει ο ίδιος ο Κύριος. «Υιέ μου, δός μοι σὴν καρδίαν». Την καρδιά μας θέλει ο Θεός. Και τότε έχει να μας δώσει και δόξα. Γι’ αυτό λέει, «οἷς ἡτοίμασται». Να ετοιμάσετε, τους λέει, την καρδιά σας για να μπορέσετε να αντέξετε τη δόξα. Διότι σε μία καρδιά που είναι γεμάτη φιληδονίες, φιλαργυρίες, φιλοδοξίες, κακίες, που δεν συγχωρά, και που ο νους μας είναι συνεχώς πώς να ζήσουμε εκατό χρόνια και όχι πώς να ζήσουμε αιώνια. Είναι δυνατόν αυτή η καρδιά να είναι έτοιμη για τη δόξα του Τριαδικού Θεού; Μα και να πλησιάσουμε τη δόξα του Θεού χωρίς έτοιμη καρδιά, θα καούμε. Μπορεί κανείς να πλησιάσει τον ήλιο χωρίς να καεί; Άρα τώρα, είναι καιρός προετοιμασίας. Και αυτές οι ασθένειες, και αυτές οι περιπέτειες, και οι άλλες ασθένειες που θα έρθουν και ο πόλεμος ο τρίτος που θα γίνει, όσο και να τα σμικρύνει ο Χριστός εξ αιτίας της δικής μας ελπίζω μετάνοιας, αυτά θα γίνουν.

Ζούμε γεγονότα του μέλλοντος. Να το καταλάβουμε. Οι προφητείες έχουν γίνει ειδήσεις. Όσο και να τα ξέρουμε αυτά, εάν δεν γονατίσουμε, εάν δεν προσευχηθούμε, εάν δεν μετανοήσουμε, εάν δεν εξομολογηθούμε, εάν δεν ποθούμε τη Θεία Κοινωνία, τότε δεν θα δοξαστούμε. Και η δόξα δεν είναι επίγεια. Είναι ουράνια.

Και όταν τελειώσουν αυτές οι περιπέτειες των ασθενειών, των σεισμών, των καταποντισμών, των ηφαιστείων θα έρθει η εποχή που θα δοξασθεί η Ορθοδοξία.

Θα γίνει μία πίστις σε όλη την οικουμένη. Αλλά και πάλι μετά θα έρθουν πειρασμοί και άλλη γενεά ανθρώπων, θα αντιμετωπίσει κύριε Κίσινγκερ την παγκοσμιότητα της μιας κυβέρνησης και του αντίχριστου στο τέλος. Όχι η δική μας γενεά. Η δική μας γενεά είναι για να ζήσει αυτά τα συγκλονιστικά γεγονότα που το συγκλονιστικότερο θα είναι η ιεραποστολή της Ορθοδοξίας.

Τώρα γίνεται το κοσκίνισμα. Διαλέγει ο Χριστός τους δικούς Του μαθητές. Αλλά πρέπει να ταπεινωθούμε προηγουμένως. Ακόμη και αυτός ο φόβος είναι έναν κομμάτι της ταπείνωσης μας. Αλλά να μην μείνουμε στο φόβο. Όταν μείνουμε στον φόβο οδηγούμεθα στον πανικό. Ούτε να μείνουμε μόνο στην υπομονή. «Την ξερή υπομονή, έλεγε η μάνα μου, δεν την κάμνω. Αλλά μαζί με τον Χριστό, την κάμνω»!

Υπομονή και αναμονή για τα ωραία που έρχονται μέσα από την επώδυνη εγχείρηση που ξεκίνησε. Σταυρός και ανάσταση. Για να γίνει αγία η Μαρία η Αιγυπτία χρειάστηκε να πονέσει στην έρημο. Να κλάψει, να ζήσει μόνη με τον εαυτό της, μόνο με τον Θεό. Και στο τέλος τι έγινε; Η πρώην πόρνη, η πρώην αμαρτωλός, έγινε αγία. Γενεά φεύγει, γενεά έρχεται, Κυριακή πριν από την Κυριακή των Βαΐων, είναι η Κυριακή της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας.

Αυτό σημαίνει δόξα. Η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Την εύχομαι σε σας, να την εύχεσθε και σεις για μας. Καλό Πάσχα να φτάσουμε, καλή Ανάσταση!